

మోనా అంటే ఆమెకు ఆసహ్యం. అంత ఆసహ్యమూ వొక్కసంఘటనతో, ప్రేమగా మారి పోయింది. ఏమిటా సంఘటన ?

“భౌ...భౌ...భౌ...భౌ...”

“మోనా ! నొర్మ్యుయ్ ! చీ, దిక్కుమాలిన కుక్క ! ఒక్క క్షణమైనా ప్రశాంతంగా వుండ నివ్వదు” ప్రవీల మంచంమీదనుండే కేకేసింది.

మోనా మొరగటం మానలేదు. పైగా యింకా జోరుగా గొంతెత్తింది. నీ లక్ష్యం నాకేవి అన్యట్లగా ! గొలుసు లాగుతూ మరీ అరుస్తోంది.

సీరియస్గా ఏదో రచయిత్రి సీరియల్ చదువుకుంటున్న ప్రవీల మరో రెండుసార్లు కేకలేసింది

మోనా ఆరవటం మానలేదు.

కోపంతో పుస్తకాన్ని గిరాటా వేసి లేచింది ప్రవీల. చీపురుకట్ట పట్టుకుని మోనా దగ్గర కెళ్ళింది.

“షట్టప్ ! డర్టీక్రీచర్ చంపేస్తాను” అంది భద్రకాళిలా.

“భౌ భౌ.... ఊ.... భౌ భౌ....”

మోనా ప్రవీలమీదికి ఉరకబోయింది. కట్టిన గొలుసును తెంపటానికి ప్రయత్నిస్తూ.

ప్రవీల రెచ్చిపోయింది. “ఎంత ధైర్యమే నీకు ! నన్నే ఎదిరిస్తావా. రాస్కెల్” అంటూ చీపురు తిరగేసి బాదటం మొగలెట్టింది. అది అరుస్తూ మరింత కోపంతో రెండు కాళ్ళ మీద లేచి ప్రవీలను అంధుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తోంది.

ప్రవీల చేతులు నొప్పేట్లట్లు కొడుతోంది.

ఉన్నట్లుండి ప్రవీల చేతిని ఎవరో పట్టుకున్నారు. ప్రవీల చూసింది. భర్త నవ్వుతూ చీపురు లాగేసి చక్కన పడేశాడు.

“ఏమిటిది ప్రవీ. నోరులేనిదాన్నలా బాదేస్తున్నావు” అన్నాడు.

“నోరు లేనిదా! నా చెవులు చూడండి ఎలా చిల్లులు వడిపోయాయో ! రాకాసిలాయీ దీని నోరున్నా... దీన్ని వెంటనే యెక్కడికన్నా వంపించేయ్యండి -

“ఉహూ..”

“అయితే నన్ను వంపించేయ్యండి.”

“ఉహూ..”

“వీలేదు. నాకు కుక్కలంటే ఆసహ్యం. మీకూ అప్పారావుగడికి

“నా మాటలు వినదు. పైగా మీదికి ఉరుకుతుంది. ఎప్పుడూ అరుస్తుంది. ప్రశాంతంగా వుండనివ్వదు. ఇంకేం కావాలి

“పిచ్చి పిచ్చిగా ఆలోచిస్తున్నావుగానీ ఒకటివెప్పు.... నువ్వెప్పుడన్నా దాన్ని ప్రేమతో పిలిచేవా? కుళాయిదగ్గర ఆదాళ్ళలా దానిమీదికి ఉరుకుతావు. నువ్వు కావ

అదంటే ప్రేమండొచ్చు నాకు లేదు. రాదు. కుక్కను వంపించేస్తారా లేదా ?”
“నిన్నదేం చేసింది ?”

మోనా

వి.వి.సుబ్బారాయణ

**వింకు ఆనందానిచ్చే
మరిచి పుస్తకాలు**

1. కుటీర పరిశ్రమలు రు. 7-00
2. స్వప్నాల డిక్షనరీ " 7-00
(గూడ అరబిక్ సహా)
3. దాంపత్య రహస్యాలు " 8-00
4. కామ సూత్రాలు " 8-00
5. గర్భ నిరోధ మార్గాలు " 8-00
(చిత్రపటములతో సహా)

వైవాటిలో 4 పుస్తకాలకి ఆర్డరు పంపిన వారికి వి. పి. పోస్టు ఖర్చు ఉచితం. అంత కన్నా తక్కువ ఆర్డరుకి పోస్టేజి అవసరం.

ఉషా బుక్ సెంటర్,
గాంధీనగరం,

తాడేపలి గూడెం-1.

ఉచితం	ఉచితం	ఉచితం
తెల్ల మచ్చలు		
<p>ఎ రకం తెల్లమచ్చలై నాసరే వాని రంగు మరియు ఎర్రమచ్చలరంగు మా ప్రఖ్యాత టాషరం "డాగ్ విన్యాక్రె" వాడిన యెడల మూడు దినములలో మారును. అటువలె మామూలు చర్మంవలె నుండి పోవును ప్రచారం కొరకు 1 సీసా మందు ఉచితంగా పంపెదము. వెంటనే వ్రాయండి Address GAUTAM CHIKITSALAYA (S-DD) (P.O.) KATRI SARAI (GAYA)</p>		

దీర్ఘ వ్యాధులకు ఉత్తమ శిథిల వైద్యం!

హస్త ప్రయోగం, అంగము చిన్నదై అవసర కాలమందు అసంతుష్టి, శుక్లవర్ణము, నపుంసకత్వము, హల్మీయా, చర్మవ్యాధులు, పోస్టు డ్వారా కూడా వైద్యం చేయబడును. పరిణామము (బుట్ట), మాత్ర వ్యాధులు ఆవరోహణ లేకుండు రండి.

డా. దేవర, నా.కె. 551,
మ్యాంజి గుడివర్ణ, తెలంగాణ.

వ్రాంచి : 5/1, వ్రాడిపెట, గుంటూరు-2

రానికొచ్చి మూడు నెలలయ్యింది అదొచ్చి మూడేళ్ళయ్యింది అప్పారావు దాన్ని చిన్నప్పటినుండి సాకేడు. స్నానం చేయిస్తాడు. దువ్వుతాడు. అన్నం పెళుతాడు, ఆడిస్తాడు. అందుకని వాడిమాట వింటుంది నువ్వు దానితో చెలిమిచేస్తే నీ మాటావింటుంది. కుక్కనైనా, మనిషినైనా. చివరికి మొక్కనైనా ప్రేమతో గెలవాలి గాని నోటితోకాదు. ప్రమీ! నేను క్యాంపు లకి వెళ్ళిపోతే ఒంటరిగా ఉండే నీకు ఈ కుక్కే కదా తోడు! కుక్కలు మనుష్యుల్లా అనవసరంగా ఆరవు. కరవు. ఇందాక నేనొచ్చిన కారు చప్పుడు విని అది ఆరి చింది. నువ్వు తలుపులు తెరిచి వుంచేళావు. మరి ఏ దొంగైనా వచ్చివుంటే ఏమవుస్తు? దాన్నలా కట్టి వదేయకుండా వదిలే నే బావుంటుంది...."

"అవును! నానే తిమ్మిద కూచుంటుంది"
"తప్పేటిటి! వెళ్ళియ్యాక నువ్వు నా నే తిమ్మిద కూర్చున్నావుగా.... అలాగే!"
"చాలైంది"

ప్రమీల కిటికీలోంచి బయటకు చూసింది. ఆ దృశ్యం కనసడగానే మళ్ళీ కోవంతో ఆమె కళ్ళు జేవురించేయి.

"చూడండి అప్పారావు ఒడిలో అదెలా వవళించిందో! వాడితో ఆ ఆటలు చూడండి" అంది ఆక్కసుగా.

కృష్ణ చూశాడు.
అప్పారావు దాని నోటిలో చెయ్యి పెడు తున్నాడు. అది కొరకడానికి ప్రయత్ని స్తోంది. దాన్ని దువ్వుతున్నాడు. ముద్దు పెటుకుంటున్నాడు అది లెమ్మనగా నే లేస్తోంది నడవచుంటే రెండుకాళ్ళతో నడుస్తోంది. అప్పారావు ముఖాన్ని నాలు కతో నాకేర్తాంది

"చీ పాడు." అంది ప్రమీల.
"ఏవిబోయ్ పాడు.... అదే ఎఫెక్టన్! నువ్వు అప్పుడప్పుడు దయతో చెయ్యివ్వా. అలాగే...."

"కొడతాను అలా మాట్లాడితే"
"తన్ను. తంతాను అనాలి. నా పేరు కృష్ణకదా మరి.... కానియ్...."

"మీతో మాట్లాడలేను బాబూ వదండి ఆకలి వేస్తోంది" భర్త చెయ్యి వటుకుని డైనింగ్ రూంకేసి లాక్కెళ్ళింది ప్రమీల.

మోనా చెయ్యెత్తు ఆల్పేషియన్. నల్లని రంగు. భయంకరంగావుంటుంది. అదంటే ఆ చుట్టువట్ల అందరికీ భయం. కొత్త వాళ్ళవరూ ఆ సరిసరాలికి రారు. అప్పారావుగాని. కృష్ణగాని చెబితే అది అక్ష రాలా పాటిస్తుంది. ప్రమీలమాట వినదు.

**ఎవరొ ధనవంతుడువంటే
కుప్పుగట్టావేంకొంటే
కీ బంధువజ్జికొడుగొ.**

ప్రమీలకు చిన్నప్పటినుండి కుక్కలంటే కోపం. అసహ్యం. కాపురానికి వచ్చింది మొదలు దాన్ని వదిలించుకోవాలని శాయశక్తులా ప్రయత్నించింది. ఆ ప్రయత్నం ఫలింపలేదు. పైగా మోనా మరింత దూరమయ్యింది. ఈ ఒక్క విషయంలో భర్త తనమాట వినకపోవడం ఆమెకు కొంచెం కిష్టంగాఉన్నా భర్త ప్రేమానురాగాల ముందు ఏమీ చెయ్యలేక నిస్సహాయంగా ఉండిపోయింది.

కృష్ణ ఇంటిలో ఉన్నంతవరకూ అతని కాళ్ళదగ్గరే కూర్చుంటుంది మోనా. బెడ్ రూంలో కూడా మంచం ప్రక్కనే వడుకుంటుంది. "చీ ఏవిటిది మనమధ్య" అంటుంది ప్రమీల. "ఫగనలేదు. అది ఎవరితోనూ చెప్పదులే" అని భార్యను దగ్గరికి తీసుకుంటాడు కృష్ణ!

మర్నాడు కృష్ణ ఆఫీసుకు వెళ్ళి పోయేడు.
అప్పారావు బజారు కెళ్ళేడు.
మోనా ఆకలి అన్నట్లుగా నన్నగా మొరుగుతోంది

ప్రమీల చూసింది. దానికి అన్నం పేళ అయినట్లుంది. భర్త చెప్పింది గుర్తొచ్చింది. "చూస్తాను" అనుకుని అన్నం పేటులో పెటి తీసుకెళ్ళింది.

ప్రమీలను చూడగానే లేచి నించుని మొరిగింది మోనా.

"ఇడియట్. అన్నం తెస్తే అరుస్తావేం! ఇడిగో తను" అని ఒక నెట్టు నెట్టింది పేటుని.

మోనా వొకసారి వాననచూపికుర్చుంది పోయింది తినకుండా.

“తిను.... తినవేం గడిదా” అంది ప్రమీల కోపంగా.

మోనా గుర్రుపెటింది.

“అరె! నీకేదో మూడింది. ఈ ప్రేమ అక్కర్లేదన్నమాట. ఉండు చూపిస్తాను” అంటూ పక్కనే ఉన్న కర్ర పట్టుకుంది.

అదిచూసి మోనా కోపంతో గొయసును లాగింది జోరుగా.

“తిను. తినకపోయేవో చంపేస్తాను ఈ వెళ. చంపయినా నరే అన్నం కూరు తాను నీ నోటో.”

మోనా దూకబోయింది.

ప్రమీల కర్రతో ఎడాపెడా కొట్టింది. అది కోపంతోను, బాధతోను మరింత రెచ్చిపోతోంది.

“అమ్మగారూ, ఏవిటండీ! ఊరు కొండి” అంటూ వచ్చేడు అప్పారావు.

“చూడు, దరిద్రపు మొహం! అన్నం పెడితే నా మీదికి ఉరుకుతోంది. మీ అయ్య గారేమో దీనిమీద ప్రేమ ఒకబోయ మంటారు”

“మీ రెళ్ళండమ్మా, నేను చూస్తాను.”

ప్రమీల కర్ర దానిమీద విసిరేసి విన విసా వెళ్ళిపోయింది. గదిలోకి వెళ్ళి వండబట్టలేక మళ్ళీ బయటకు వచ్చి చూసింది.

అప్పారావు అన్నం కలిపి మోనా దగ్గర ప్లేటుపెట్టేడు. అది తోకాడిస్తూ అప్పారావురు మని తింటోంది. అప్పారావు దాన్ని దువ్వుతున్నాడు. మధ్యమధ్య అప్పారావుని చూస్తూ అది తృప్తిగా తింటోంది.

“హూ! ఒక పనివాడికున్న విలువ కూడా నాకులేదు. ఈ దరిద్రపు కుక్క దృషిలో ఇడియట్స్” అని ఇద్దరినీ తిటుకుని, వెళ్ళి ఫోమ్ బెడ్ మీద ధబేల్న వదిలి పోయింది ప్రమీల.

* * *

సాయంత్రం పాట గిన్నెలో పోసి మోనా ముందుంచింది ప్రమీల. అది కళ్లు మిటకరిస్తోంది.

“తాగు” అంది ప్రమీల.

అది తాగలేదు. వాననచూసి కాళ్ళతో గిన్నెను తిరగదోసింది.

ప్రమీలకు విపరీత మైన కోపం వచ్చింది. కానీ అది చూపించలేక పోయింది. మోనాను కట్టెయ్యలేదు. కట్టి వుంటే దాన్ని చంపేసివున్నా!

“నీ” అనుకుని వెనక్కి తిరిగిన ప్రమీలకు తోటలోకి అవు రావటం కనిపిం

చింది.” మోనా! వెళ్ళు... అవొచ్చింది” అంది.

మోనా కదలేదు!

ప్రమీల అప్పారావునిపిల్చి చెప్పింది.

అప్పారావు మోనాకి అవుని చూపించి “వెళ్ళు” అన్నాడు. అది చెంగున ఒక్క వుదుటున తోటలోకి వెళ్ళి అవుని తరిమి తరిమి ఒగుర్చుకుంటూ వచ్చింది.

ప్రమీల ముఖం కందిపోయింది. కోపంతో ముక్కుపుటాలు ఎగిరెగిరి వడుతున్నాయి. తలుపు వేసుకుని వడుకుంది.

కృష్ణ ఆఫీసునుండి వస్తూనే, “అలక పాస్పలా వుందే!” అంటూ పలకరించేడు భాస్విని.

ప్రమీల జరిగింది చెప్పింది.

కృష్ణ నవ్వేడు. “ఇలా కోపంతో ఉన్న వ్వుడు నీ అపరాధ సాందర్యం ఇంతింతై వటుడింతై అన్నట్లుగా....”

“మీకు నాలుగు తగలాలి. నేను చెప్పిందేవిటి.... మీరు అంటున్నదేవిటి: నా బాధ అర్థం చేసుకోలేం?”

“ఏం చెయ్యను?”

“జరిగింది చెప్పేనుగా”

“చేకిట్ ఈజీ స్వీటీ! ఇప్పుడేం చెయ్యమంటావు?”

“కనీసం అప్పారావునన్నా పంపిం చెయ్యండి.”

“వాడు ఇరవై ఏళ్ళ నుండి మనయింట్లో పని చేస్తున్నాడు. వాడికి నేనంటే చిన్నప్పటి నుండి అభిమానం. అందుకే

శుభవార్త
నాడీ ప్రవీణ, దీర్ఘరోగ నిపుణులు
డా॥ ఎన్. ఎన్. రావు, M. B. H. R. M. P.
గారిని సంప్రదించండి.

రావూస్ ప్రోడక్టు & క్లినిక్,

ప్లాట్ నెం. 471, జూబ్లీ హిల్స్ కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీ
బిల్డింగ్సు, బంజారా హిల్స్ ఎక్స్టెన్షన్.

హైదరాబాద్-500 034 (నాంవల్లి నుండి బస్సు రూట్ '9V')

శరీర బలహీనత, వూబగా పెరుగుటగాని, చిన్నప్పటినుండి ఏ మందువలన లావుకాక పోవుట, అంగములు వుండవలసిన నైజులో వుండకపోవుట, నరముల బలహీనత, మానసిక వ్యాధులు, ఫిట్లు, భయం, గుండెదడ, రక్త ప్రసరణ ఎక్కువగావడం లేక తక్కువ గావడం, సర్వవిధములగు దగ్గులు, ఉబ్బనం, పొత్తికడుపు ఎత్తుగా పెరగడం, జలోదరం, కడుపు నొప్పి, గ్యాస్టిక్ ట్రబుల్స్, లివర్ జబ్బులు, కడుపులో గాలిచేరుట, శ్రీల ముట్టుకట్టునొప్పి, కనుమవ్యాధి (ఏ రంగైనావరే), మూత్రవ్యాధులు, మూలశంక, సుఖవ్యాధులు, శ్రీలకుగాని, వురుషులకుగాని ఒకరిపై ఒకరికి విముఖత, పిల్లలు లేకపోవుట, వీపునొప్పి, నడుమునొప్పి, కీళ్ళవ్యాధులు, వాపు, వీరుచేరుట, చర్మవ్యాధులు, వుండ్లు, ఎక్కడైనా చర్మము దళపరి ఎక్కుట, బోదవాపు, జ్వరం, పక్షవాతం మొదలైన వ్యాధులు దీర్చు వ్యాధులుగా పరిణమించి వపుడు మాత్రమే వీరు చికిత్స చేయుదురు. తరుణ వ్యాధులు వీరు తీసుకోరు.

సంప్రదించు కాలం : ఉ. 7 గం నుండి సా. 5 గం. వరకు
వరీక్ష ఫీజు రు. 15/- చికిత్సకు అదనం.

ప్రతినెల క్యాంపులు : 6వ తేదీ కర్నూలు - న్యూ ఉడిపి హోటల్, పెద్ద మార్కెట్ వద్ద; 6వ తేదీ గుంతకల్ - శ్రీలాడ్డి; 7వ తేదీ కడప - ద్వారకాలాడ్డి; 8వ తేదీ తిరువతి - భీమాన అనెక్స్ లాడ్డి; 9, 10 తేదీలు మద్రాస్ - కోమల విలాస్, నెం 5 ప్రాన్స్ జోసప్పేట్ (జి.టి.) ప్రాకోర్టు ఎదురుగా; 11వ తేదీ నెల్లూరు - హోటల్ సింహపురి; 12వ తేదీ గుంటూరు - ఉడిపి శ్రీకృష్ణభవన్, స్టేషన్ రోడ్, 13, 14 తేదీలు రాజమండ్రి - కాంతినివాస్ (మెయిన్ రోడ్); 15, 16 తేదీలలో వై జాగ్ - బృందావన్ లాడ్డి; దాబాగార్సెన్స్ 17వ తేదీ విజయవాడ - మోదరన్ కేవ్ లాడ్డి (గాంధీనగర్); 18వ తేదీ బమ్మం - మయూర్ కేవ్ (శేషమహల్ లాడ్డి); 19వ తేదీ వరంగల్ - హోటల్ నటరాజ. 20వ తేదీ నుండి హైదరాబాద్.

నేను ప్రీగా ఉన్నంతవరకూ ఈ పురుష జగత్తులో నివసించడానికి వెనుకాడను.

—మెర్రిన్ మన్రో

* * *
ఈ రోజున మనం తెలివిగలవారమనుకుంటాం. కానీ మన తెలివి ఎక్కడ అణిగి వుంటుందో తెలుసా? నిన్న మొన్నటి తెలివిగల వాళ్ళు చేసిన తప్పులు వెదకడంలో.

—జాకబ్

* * *
బుద్ధిమంతుడు తన బుద్ధిని పోగొట్టుకోకుంటే మరే వస్తువును పోగొట్టుకోవడు.

—మాంచేన్

* * *
చెడ్డ నక్షత్రంలో ఎవరూ పుట్టలేదు - పుట్టరు. మనం అగోళాన్ని తప్పుగా అర్థం చేసుకోవడమే "చెడ్డ నక్షత్రం" కల్పనకు కారణం

—దలైలామా

* * *
ఈ ప్రపంచంలో రెక్కలుగల రెండవ మందర వస్తువు గాలివంటం. మొదటిది దబ్బు.

—అజ్ఞాని

* * *
ఏ అర్థమూ తన ఎదురుగా నిలబడిన ప్రీతి "నీవు కురూపివి" అని చెప్పదు.

—ఒక సామెత

* * *
ఇతరులు తక్కువవారు అనే భావన కలిగే దాకా ఎక్కువగా ఆలోచించడానికి వెనుకాడవద్దు.

—కెప్టెన్ రాబర్ట్ ఫాల్కన్

* * *
తన అంతరాత్మను మీరి బయటకి మంచి వాడుగా కన్పించడానికి ప్రయత్నించేవాడు తనను తానే దొంగిలింతుకునే దొంగ.

—మాస్టి వెంకటేశ అయ్యంగార్

సేకరణ :

ఎమ్. వి. సుబ్బారావు, మైనంపాడు

నేను బి అయిదు రిముజాలర్లు వీధిమంపు
నుంచి ఓటింబుడు మంచి నీళ్ళు పట్టుకొస్తా!
మీరు ఈ లభపల రెండు గంటలకాక సూర్య ముఖానికి
పాలు పట్టుండి!!

ఈ వూరు బదిలీ అవగానే నా తో కూడా వచ్చేశాడు. వాడు నన్నాదిలి వెళ్ళాడు."

"అయితే నేనే వెళ్ళిపోతాను."

"నిన్నాదిలి నేనుండలేను. నువ్వెళ్ళి పోతే ఈ మోనాని తీసుకుని, ఒక పేట్ సిక్స్టీ నైన్ కొనుక్కుని, ఏదో ఎలక్ట్రిక్ పోల్ క్రింగ దొర్తాలి నేను."

ప్రమీల నవ్వసింది. భర్త గుండెల మీద కొడుతూ "చీ! నన్ను నవ్వించే సారు. ఎప్పుడూ మీ రింతే" అంటూ వాదిగిపోయింది.

* * *

కృష్ణ క్యాంప్ వెళ్ళేడు. సాయంత్రం ప్రమీల బెడ్ రూంలో బోర్లావడుకుని ఏదో నవల చదువుకుంటోంది.

రెండు చేతులు ఆమెకళ్ళను మూశాయి.

"అరే! అప్పుడే వచ్చేశారే!" అంటూ ఆ చేతుల్ని పట్టుకుని తృప్తి పడింది ప్రమీల.

"ఎవరు?" అంటూ వాటిని తొలగించింది. తొలగించి తిరగబోయేంతలో ఆమె భుజాలను వట్టి లేపి కొగిట్లొక లాక్కున్నాయి రెండు బలమైన చేతులు!

"చీ! వదులు నన్ను. ఎవరనుకున్నావు" అంటూ వెనుగులాడింది.

"అప్పురస అనుకున్నాను. పొర బాటా?"

"నోరుయ్, స్టుపిడ్-వదులు...."

"వదలటానికైతే ఎందుకు పట్టుకుంటాను? తనివితీరా అనుభవిస్తాను. నేను జైలుకి వెళ్ళినా, లేక చచ్చినా సరే!"

"రాస్కెల్-వదులు నన్ను. చీ చీ.... ఎంత ధైర్యంరా నీకు? అరుస్తాను...."

"మోనా!"

మోనా మరుక్షణం గదిలోకి వచ్చింది.

"మోనా! మీ అమ్మగారిమీద నిర్భో!"

మోనా మందరికాళ్ళు ఎత్తి ప్రమీల ఛాతీమీద పెట్టి నోరుతెరిచి ఆమె కళ్ళల్లోకి చూస్తూ నిల్చింది.

ప్రమీల బిక్క చచ్చిపోయి భయంతో వొణికిపోతూ వుండిపోయింది

"అరిస్తే యిది చీ రేస్తుంది. నేను చెప్పినమాట యిది జవదాటదని తెలుసు. అప్పురసమైన అందం వృధాగా మట్టిలో కలిసి పోతుంది. మోనా! వెళ్ళు. గది బయట కూర్చో. పిలవగానే రా...."

మోనా వెళ్ళిపోయింది.

ప్రమీలను మీదికి లాక్కున్నాడు అస్పారావు. పమిట మీద చెయ్యి వేయబోయేడు. ఆమె బలంగా తోసింది. తట్టుకుని మళ్ళీ మీదికి దూకి ఆమెను పొదివి పట్టుకుని మంచమీదకి విసిరేశాడు!

"అస్పారావ్! స్టిక్.... నన్నేం చెయ్యకు. నీకు ఏంకావాలంటే అదిస్తాను. ఇవిగో తాళం చెవులు. తీసుకో. నీక్కా"

వలసినంత డబ్బు.... బంగారం... నేనెవ్వరికీ చెప్పను. రిపోర్టింగ్ ను, తీసుకుని వెళ్ళిపో, నన్నెంచెయ్యకు. అప్పారావు... స్టీజ్.... నన్నెంచెయ్యకు...."

వ్రమీల భోరున ఏడుస్తోంది.

"నాకేం ఒద్దు. పచ్చగా ఒంపులు తిరిగిన ఈ ఒళ్ళు చాలు." అప్పారావు మీద పడ్డాడు.

వ్రమీల పెనుగులాడుతోంది.

అప్పారావు వ్రమీల రెండు చేతుల్ని నొక్క వట్టుకున్నాడు. "ఇదిగో ఒక చేతిని వదిలేస్తున్నాను. దీన్ని మోనా వట్టుకుంటుంది. నా కోరిక తీరితే సరి. లేదా ఈ చేతిని మోనా వలహారం చేస్తుంది." అని మోనాని కేకేశాడు.

మోనా ఒక్క ఉడుటున వచ్చింది.

ఒక చేతిని మోనా కిచ్చేడు అప్పారావు మోనా నోటితో కరిచి వట్టుకుంది.

వ్రమీల భయంతో కళ్ళు మూసుకుంది.

కన్నీళ్ళు ధారగా బుగ్గలమీదనుండి జారి వడుతున్నాయి.

"ఒద్దు అప్పారావు.... నన్నెంచెయ్యకు నన్నాదిలేస్తే నేనంతా మరిచి పోతాను. స్టీజ్...."

అప్పారావు వినలేదు.

వ్రమీల శక్తివంతా కూడగట్టుకుని వ్రతిమటిస్తోంది.

క్రమంగా ఆమెలోని శక్తి సన్నగిలు తోంది.

అప్పారావుది వై చెయ్యి ఆయి పోతోంది.

ఆమెను పూర్తిగా ఆక్రమించుకుంటున్నాడు.

అప్పారావు గట్టిగా నవ్వేడు ఆమె నిస్సహాయతను చూస్తూ.

వ్రమీల కెవ్వన కెకవేసింది.

మరుక్షణం!

అప్పారావు చెయ్యి బలమైన కోరల మధ్య యిరుక్కు పోయింది.

ఈ హఠా త్వరితామానికి నిర్ఘాత పోయేడు అప్పారావు. "మోనా! నీకు మతి పోయిందా? వదులు" అని గట్టిగా గుంజి విడిపించుకుని దూరంగా జరిగేడు అప్పారావు.

మోనా నిలుచిని యిద్దరినీ చూస్తోంది.

"వెళ్ళు! ఆవిడ్ని నిలుపునా చీరెయ్యి" అన్నాడు అప్పారావు వ్రమీలను చూపిస్తూ.

మోనా ఒక్క క్షణం చూసింది. గుర్రు

మంటూ అప్పారావుమీదికి ఉరికింది.

అప్పారావు గది బయటకు వంగే తేడు. మోనా వెంటబడింది.

వీధిలోకి వరిగే తేడు. మోనా వదలేదు!

వ్రమీల భోరున ఏడుస్తూ మంచమీద పడిపోయింది. ఎంతటి ఘోరం తప్పింది!

"మోనా! నా మోనా!" వ్రమీల మనసు ఆర్ద్రమయ్యింది.

కాళ్ళ మీద ఎవరో తట్టినట్లయి చప్పుని లేచి నించుంది వ్రమీల.

మోనా!

తలనుండి రక్తం కారుతోంది.

వ్రమీల కాళ్ళ దగ్గర కూర్చుండి పోయింది.

"మోనా! ఒక్క సారి నన్ను చూడవూ" అంది వ్రమీల ఏడుస్తూ.

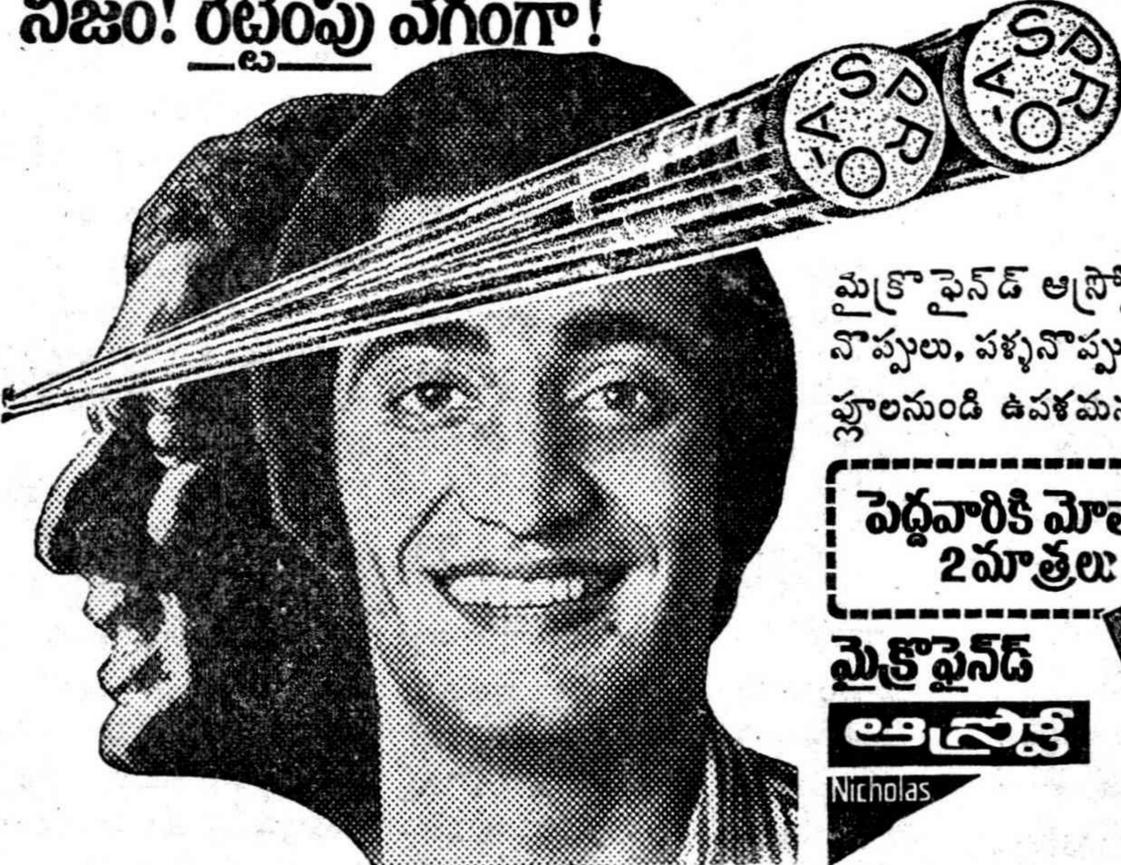
మోనా వ్రమీల కళ్ళల్లోకి చూసింది.

"నీ ఋణం ఎలా తీర్చుకోను మోనా" అంటూ మోనా తలను రెండు చేతుల్లోకి తీసుకోబోయింది వ్రమీల.

ఆమెకా అవకాశం ఇవ్వకుండా మోనా తలను ఆమె పాదాలమీద వాల్చేసింది!

ఆస్ట్రో రెట్టంపు వేగంతో బాధ నివారిస్తుంది. నిజం! రెట్టంపు వేగంగా!

మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ట్రో తలనొప్పి, ఒళ్ళు నొప్పులు, పళ్ళనొప్పులు, జలుబు మరియు ప్లూలనుండి ఉపశమనమునిస్తుంది.

పెద్దవారికి మోతాదు 2మాత్రలు

మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ట్రో
Nicholas

ఎందుకంటే ఆస్ట్రో ఒక్కటే మైక్రోఫైన్డ్ చేయబడింది.